ISSN 1233–7552

Maryjna Wspólnota

PISMO PARAFIAN KOŚCIOŁA MARYI KRÓLOWEJ W POZNANIU • CZERWIEC 2007 • NR 5(128)2007

Fot.: Jarosław Tomaszewski

Ja jestem drogą i prawdą, i życiem (J 14, 6). Procesja Bożego Ciała w naszej parafii 7 czerwca 2007 r. P.

Drodzy Parafianie!

Przeżyliśmy uroczystość Bożego Ciała i obchodzoną po niej oktawę. Wielkim naszym pragnieniem była modlitwa uwielbienia Chrystusa, który dla nas stał się Chlebem i pozostaje wśród nas obecny w Hostii. Temu, który nas stworzył i zbawił, niech będzie cześć i chwała!

Boże Ciało to także czas umocnienia naszej wiary w eucharystię. Zaczną się niebawem wakacje. Jakie to ważne, byśmy nie zapomnieli o Panu Jezusie, byśmy wierni byli codziennej modlitwie i coniedzielnej Mszy świętej. Wierny jest nam Chrystus i my mamy Mu być wierni. Trzeba umieć zdać egzamin z wiary i miłości, nie tylko wtedy, kiedy jest łatwo dotrzeć do kościoła, kiedy jesteśmy na terenie naszej parafii. Trzeba zdać ten egzamin także wtedy, kiedy jest trudno kościół odnaleźć, kiedy jest pełno kuszących atrakcji, kiedy przebywa się w obcym kraju. Zawczasu dowiedzmy się kiedy i gdzie, w miejscu naszego odpoczynku, jest kościół i niedzielna Msza święta. Rzadko kiedy wiarę traci się gwałtownie. Zwykle utrata wiary zaczyna się od zaniedbania niedzielnej Mszy świętej i codziennej modlitwy. Niech się tak nigdy nie stanie z nami i z naszymi dziećmi!

W kolejnym numerze Maryjnej Wspólnoty podejmujemy dalszą refleksję nad powołaniem. Słowa św. Pawła: *Przypatrzcie się bracia powołaniu waszemu (1Kor 1,26)* są myślą przewodnią obecnego roku duszpasterskiego. Chcemy spojrzeć na małżeństwo jako na powołanie. Taką drogę życia wyznaczył Pan Bóg większości naszych parafian. Ze smutkiem obserwujemy wśród młodzieży lęk przed zawieraniem małżeństwa, a nawet niechęć do tego sakramentu. Wolą Bożą jest to, by miłość mężczyzny i kobiety była umocniona i pobłogosławiona, by stała się drogą do świętości. Módlmy się za powołanych do małżeństwa, za tych, którzy już tę drogę obrali i za tych, którzy mają na nią wkroczyć. Niech odkrywają piękno swojego powołania.

Ze szczególną troską myślę o parafianach chorych, o osamotnionych, bezradnych w trudnych sytuacjach życiowych. Ich przede wszystkim polecam Bogu w codziennej modlitwie. Wszystkich serdecznie pozdrawiam.

ks. Proboszcz

MAŁŻEŃSTWO JEST POWOŁANIEM

Jest takie powiedzenie: *żona od Boga przeznaczona*. Oddaje ono to, co jest zapisane w chrześcijaństwie – małżeństwo ustanowił Bóg Stwórca, a Syn Boży Jezus Chrystus podniósł je do godności sakramentu. A więc małżeństwo jest Bożym powołaniem do życia w miłości, która owocuje dziećmi i ma prowadzić męża i żonę do świętości. Wielkie, Boże powołanie. Zamieszczamy poniżej niektóre z modlitw liturgii sakramentu małżeństwa i naukę Kościoła o małżeństwie zapisaną w Katechizmie Kościoła Katolickiego, a także wypowiedzi dwóch małżeństw naszej parafii o ich przeżywaniu małżeństwa. Zachęcamy parafian małżonków, by zechcieli podzielić się swoim doświadczeniem powołania małżeńskiego, zamieścimy ich wypowiedzi na łamach Maryjnej Wspólnoty. Zachęcamy wszystkich powołanych do małżeństwa, by się razem codziennie modlili. Jakże piękną modlitwą małżeńską może być dziesiątka różańca z rozważaniem tajemnicy małżeńskiej – przemienienia w Kanie Galilejskiej.

Z liturgii sakramentu małżeństwa

Ty zechciałeś obdarzyć człowieka, stworzonego z Twej ojcowskiej dobroci, taką godnością, że w małżeńskiej wspólnocie życia utrwaliłeś prawdziwy obraz Twojej miłości. Z miłości bowiem stworzyłeś człowieka i ciągle go wzywasz, aby się kierował jej prawami, bo chcesz mu dać udział w Twojej wiecznej miłości. Święty sakrament małżeństwa, który jest znakiem Twego umiłowania, uświęca wzajemną miłość ludzką, przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. *(z prefacji Mszy świętej)*

Ojcze, Ty stwarzając człowieka na swój obraz i podobieństwo, powołałeś do istnienia mężczyznę i kobietę, aby jako mąż i żona, złączeni w jedno ciałem i duszą, spełniali w świecie swoje posłannictwo. Prosimy ześlij swoje błogosławieństwo na tych nowożeńców i wlej w ich serca moc Ducha Świętego. Spraw, Panie, aby żyjąc w tej sakramentalnej wspólnocie, obdarzali się wzajemnie miłością i świadcząc w ten sposób, że jesteś wśród nich obecny, stanowili jedno serce i jedną duszę. Udziel im też pomocy, Panie, aby dom, który zakładają, podtrzymywali wspólnym wysiłkiem, a swoje dzieci, wychowane w duchu Ewangelii, przygotowali do wspólnoty z Tobą w niebie. *(błogosławieństwo ślubne)*

Z Katechizmu Kościoła Katolickiego

Sakrament małżeństwa jest znakiem związku Chrystusa i Kościoła. Udziela on małżonkom łaski miłowania się wzajemnie tą miłością, jaką Chrystus umiłował swój Kościół. Łaska sakramentu udoskonala w ten sposób ludzką miłość małżonków, umacnia ich nierozerwalną jedność i uświęca ich na drodze do życia wiecznego.

Do istoty małżeństwa należy jedność, nierozerwalność i otwartość na płodność. Rozwód rozłącza to, co Bóg złączył. Odrzucenie płodności pozbawia życie małżeńskie dziecka, które jest najcenniejszym darem małżeństwa.

Dopóki żyje prawowity współmałżonek, zawarcie powtórnego związku przez rozwiedzionych sprzeciwia się zamysłowi i prawu Bożemu, jak tego nauczał Chrystus. Osoby rozwiedzione zawierające nowy związek nie są wyłączone z Kościoła, ale nie mogą przystępować do Komunii świętej. Powinny one prowadzić życie chrześcijańskie, zwłaszcza wychowując swoje dzieci w wierze.

Chrześcijański dom rodzinny jest miejscem, gdzie dzieci otrzymują pierwsze głoszenie wiary. Dlatego dom rodzinny słusznie jest nazywany „Kościołem domowym", wspólnotą łaski i modlitwy, szkołą cnót ludzkich i miłości chrześcijańskiej. (Numery 1661, 1664, 1665, 1666)

Fot.: Jerzy Kot

Dziecko ma prawo do małżeństwa swoich rodziców

Fot.: arch. rodzinne

Zdjęcie ślubne Marii i Antoniego, obecnie rodziców czwórki dzieci i dziadków sześciu wnuków

W lekkim powiewie...

Marysia l.20 i Antek l.21 – pobierają się najbliżsi Przyjaciele.

Po 37 latach pytam Ich o zasadę: czy myśleli o sobie w kategoriach powołania, czy nie. Pada odpowiedź krótka i zgodna, dla mnie chyba zaskakująca: „nie”– powiadają. „O tym się wtedy nie mówiło tak jak dziś, my nie mówiliśmy”. Po prostu chcieli wypełnienia się wspólnych marzeń i planów, które za zasadę uznawały wspólnotę z kochaną osobą. Nic prostszego, prawda?

Nie rozpoznawali w sobie powołania, nie szukali odosobnienia, by nasłuchiwać Głosu prowadzącego Ich do ołtarza, a później przez całe życie. Wszystko przyszło „samo”, naturalnie. Po prostu się poznali i od tego czasu idą razem.

Taka była i jest Ich droga powołania, bo przecież brak świadomości powołania nie oznacza jego nie istnienia. Czyż w taki sposób nie objawia się Wola Boża właśnie: delikatnie, subtelnie, naturalnie?

Maria i Antoni Grobelni czekają na kolejną rocznicę ślubu.

Gg

Razem z Bogiem

Myśląc, jakie zadać pytania Malwindze i Krzysztofowi, sam zastanawiałem się, czy ich 6-letni staż to mało czy dużo. Ich dojrzałe twarze wyrażały zarówno niepokój o to o co będę pytał, jak i pewność, co do wyboru życiowego powołania.

Dlaczego sakrament małżeństwa – co Wam to daje?

To konsekwencja wyznawanej wiary, świadectwo naszej wiary. Chcemy być jako mąż i żona razem z Bogiem. W tym sakramencie przyjęliśmy Go do naszego nowego, wspólnego życia.

Z tą samą osobą na całe życie. Czy wobec coraz poważniejszego kryzysu związanego z podejmowaniem dojrzałych decyzji również i w Waszym przypadku była to decyzja, której się obawialiście?

Każda poważna decyzja niesie ze sobą jakieś obawy, niepewności, które i nam z pewnością towarzyszyły. Jednak pragnienie bycia ze sobą i stworzenia rodziny były silniejsze.

Z tą samą osobą na całe życie – człowieka nie możemy wymieniać jak zepsuty, niepotrzebny przedmiot. Właśnie z tą jedną, jedyną osobą, której się przysięgało, chcieć udźwignąć prozę życia jest zadaniem, któremu pragniemy przy pomocy Jezusa sprostać.

Narzeczeństwo to czas na …

Odpowiedź wobec siebie samego – czy kocham tą drugą osobę i jak to rozumiem? Czy chcę przechodzić dni radości i trudu, uśmiechu i łez, rozwiązywać problemy – wspólnie, czy interesują mnie tylko moje odczucia? To czas na rozważenie, czy jestem gotowy żyć dla drugiego.

Malwingę i Krzysztofa z dziećmi spotkałem ponownie na parafialnej procesji Bożego Ciała. Znów to samo spojrzenie wyrażające wzajemną ufność we wspólną dobrą przyszłość.

Rozmawiał: Jarosław Tomaszewski

Caritas parafialna organizuje półkolonie dla dzieci naszej parafii:

- **ze szkół podstawowych w czterech turnusach dwutygodniowych – od 2 lipca do 24 sierpnia.**
  Zapisy w niedziele: 1, 15, 29.07 i 12.08
- **z przedszkoli w dwóch turnusach dwutygodniowych - od 30 lipca do 29 sierpnia.**
  Zapisy w niedziele 29.07 i 12.08

Caritas Parafii Maryi Królowej
nr konta: 60 1020 4027 0000 1902 0046 9650

Ochrzczeni

26 maja	Maksymilian Andrzej Piątkowski, ul. Dolina 13
26 maja	Zofia Marta Chudy, ul. Przemysłowa 64
9 czerwca	Henryk Grzybowski, ul. Chwiałkowskiego 28
10 czerwca	Emila Sporowska, ul. Przemysłowa 45A
10 czerwca	Igor Wilczyński, ul. Robocza 17B
10 czerwca	Hubert Kuczmaszewski, ul. Kilińskiego 9

Odeszli do Pana

20 maja	Kazimierz Śniegowski, l. 85, ul. Czajcza 3
22 maja	Wanda Kasztelan, l. 88 ul. Przemysłowa 45 B
23 maja	Ewa Dreger, l. 39, ul. Robocza 21
23 maja	Janina Andrzejewska, l. 82, ul. Żupańskiego 6 a
23 maja	Maria Kubis, l. 67, ul. Kilińskiego 12
26 maja	Marek Płaczek, l. 52, ul. Górna Wilda 96
6 czerwca	Irena Gwizdała, l. 79 ul. Dolina 20

BOŻE CIAŁO ROKU PAŃSKIEGO 2007

Chrystus drogą naszego życia. Początek procesji na Rynku Wildeckim.

Chrystus niech będzie uwielbiony modlitwą, śpiewem, graniem, dzwonieniem, sypaniem kwiatów.

Chrystus Panem naszego życia. Ul. Górna Wilda – dojście do czwartego ołtarza.

Chrystus niesiony ulicami naszej parafii. Procesja na ul. Chwiałkowskiego.

Chrystus błogosławi naszej Parafii. Błogosławieństwo przy czwartym ołtarzu.

Fot.: Jarosław Tomaszewski i Jerzy Kot

Maryjna WSPÓLNOTA

Miesięcznik poświęcony sprawom Parafii Maryi Królowej w Poznaniu. Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka Maryi Królowej w Poznaniu. Adres redakcji: 61–558 Poznań, Rynek Wildecki 4, www.parafia-maryi-krolowej.poznan.pl
Nakład: 3000.